

75 ΧΡΟΝΙΑ

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ

2017- 2018

Δε θέλω τίποτε άλλο παρά να μιλήσω απλά,
να μου δοθεί έτούτη ή χάρη.
Γ. Σεφέρης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΙΣ

Επιτυχημένες παραστάσεις της περιόδου 2016-17, σε επανάληψη.

-“RELAX MINOTIS” Βασίλη Παπαβασιλείου- σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβασιλείου
(6 Οκτωβρίου-12 Νοεμβρίου 2017, **ΦΡΥΝΙΧΟΥ**)

Ο ...MINOTIS και ο νεαρός συμβολαιογράφος του, μετά την επιτυχία της περσινής χρονιάς, ξανασυναντιούνται στη σκηνή της Φρυνίχου για λίγες μόνο παραστάσεις.

Κωμικό χρονικό μιας καθόδου στον (νεοελληνικό) Άδη ή, αν προτιμάτε, μια εκτόξευση στο (νεοελληνικό πάντα) Υπερπέραν. Ένας ηθοποιός, μεγάλος όχι μόνον σε αξία αλλά και σε ηλικία, υπαγορεύει τη διαθήκη του σε έναν βοηθό συμβολαιογράφου. Μέσα σε μιαν ατμόσφαιρα εξορκισμού του επικείμενου (ή μήπως συντελεσθέντος;) τέλους εμφανίζονται ως συνομιλητές του ηθοποιού, ενεργά φαντάσματα και όχι τυπικές φυσικές παρουσίες, ένας μεγάλος πολιτικός και ένας μεγάλος ποιητής. Είναι ο «άλλος κόσμος», «η συντροφιά των μεγάλων σε μια χώρα μικρή», επειδή, τελικά, όπως λέει ο ήρωας, «όμοιος ομοίω αεί πελάζει και κατ’ άλλους βελάζει...».

Κείμενο-σκηνοθεσία: Βασίλης Παπαβασιλείου

Σκηνογραφία : Κώστας- Ηρακλής Γεωργίου

Φωτισμοί : Ελευθερία Ντεκώ

Καλλιτεχνική συνεργάτις – Εκτέλεση παραγωγής : Νικολέτα Φιλόσογλου

Παίζουν: Βασίλης Παπαβασιλείου, Γιάννος Περγλέγκας

ΜΟΝΟ ΓΙΑ 18 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ : Παρασκευή-Σάββατο 9.15μμ, Κυριακή 8μμ

-“ΛΕΣΧΗ”(ΑΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ Ι) Στρατή Τσίρκα -σκηνοθεσία Έφης Θεοδώρου (11 Οκτωβρίου-1 Νοεμβρίου 2017, **ΥΠΟΓΕΙΟ**)

Το πρώτο μέρος της τριλογίας του Τσίρκα, εγκαινιάσε πέρυσι με μεγάλη επιτυχία τη συνεργασία ανάμεσα στο ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ και το ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ. Προτού παρουσιαστούν τα άλλα δύο μέρη της τριλογίας, η ΛΕΣΧΗ επανέρχεται στη σκηνή του ΥΠΟΓΕΙΟΥ για λίγες μόνο παραστάσεις.

Στη «Λέσχη», στον πρώτο τόμο της τριλογίας, η δράση τοποθετείται στα Ιεροσόλυμα το καλοκαίρι του 1942, την κρίσιμη εκείνη στιγμή που τα χιτλερικά στρατεύματα προελαύνουν στη Μέση Ανατολή και η έκβαση του πολέμου φαίνεται να γέρνει υπέρ του Άξονα. Σε μια κάπως ιδιόμορφη πανσιόν της πόλης συνωστίζονται άνθρωποι όλων των φυλών και των θρησκειών, «ναυάγια της καταιγίδας που σαρώνει τον κόσμο», που ζουν τα δικά τους προβλήματα και πάθη. Έρωτας και πολιτική, πόλεμος και διανόηση συμπλέκονται στη «Λέσχη» αλλά πάνω από όλα κυριαρχεί το θέμα της μοναξιάς.

Δέκα ηθοποιοί συγκροτούν ένα είδος αφηγηματικής κοινότητας, που όχι μόνο μοιράζεται τους ρόλους του πολυπρόσωπου αυτού μυθιστορήματος, αλλά και αφηγείται την περιπέτεια της συγγραφής του και την αγωνία του συγγραφέα, καθώς ενσωματώνονται αποσπάσματα από την αλληλογραφία του Τσίρκα και από «Τα Ημερολόγια της Τριλογίας».

Δραματουργία- Σκηνοθεσία: Έφη Θεοδώρου
Σκηνικά- Κοστούμια: Άση Δημητρολοπούλου
Μουσική: Νίκος Πλάτανος
Κίνηση: Ερμής Μαλκότσης
Φωτισμοί: Σάκης Μπιρμπίλης
Συνεργάτις δραματουργός: Παναγιώτα Κωνσταντινάκου
Βοηθός σκηνοθέτη: Παρασκευή Λυπημένου

Παίζουν: Θανάσης Βλαβιανός, Παντελής Δεντάκης, Θανάσης Δήμου, Γιώργος Κριθάρας, Κατερίνα Λυπηρίδου, Γιώτα Μηλίτση, Ηλέκτρα Νικολούζου, Δημήτρης Πασσάς, Ερατώ Πίσση, Μάνος Στεφανάκης

ΜΟΝΟ ΓΙΑ 15 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ: Τετάρτη 8μμ, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο 8.30μμ, (εκτός από το Σάββατο 28/10), Κυριακή 7μμ

-" Η ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ (II)" , Ζοέλ Πομμερά σκηνοθεσία Νίκου Μαστοράκη (16 Νοεμβρίου 2017- 21 Ιανουαρίου 2018, ΥΠΟΓΕΙΟ)

Ο Νίκος Μαστοράκης ανεβάζει με την ανανεωμένη ομάδα ηθοποιών της περσινής επιτυχίας του Υπογείου αλλά και με πρόσθετες ιστορίες που δεν είχαν ενταχθεί στην πρώτη παρουσίαση, το σύγχρονο σπονδυλωτό έργο του Joël Pommerat: «La réunification des deux Corées» (Théâtre Odeon 2013) .

Μικρές ιστορίες-εικόνες που μιλούν με μελαγχολία, σκληρότητα, μεταφυσική διάθεση αλλά και πολύ χιούμορ για το αδιέξοδο της αγάπης. Της αγάπης που δεν καταφέρνει να επανενώσει ποτέ πραγματικά «τη Βόρεια με τη Νότια Κορέα». Της αγάπης που είναι αλληλένδετη με την απώλεια. Εραστές, σύζυγοι, οικογένειες, φίλοι... Ακόμα και όταν καταφέρνουν ν' αγαπηθούν, συνειδητοποιούν ότι «η αγάπη δε φτάνει». Ίσως γιατί: «η αγάπη δεν υπάρχει. Η αγάπη είναι μια επινόηση. Ένα παιχνίδι του μυαλού. Η αγάπη είναι ένα είδος αρρώστιας που μας κάνει να κάνουμε πράγματα τρελά, επικίνδυνα...»

Μετάφραση: Μαριάννα Κάλμπαρη
Σκηνοθεσία -Σκηνογραφία - Μουσική επιμέλεια: Νίκος Μαστοράκης
Επιμέλεια σκηνικού: Αλέξανδρος Λαγόπουλος
Κοστούμια: Κλερ Μπρέσγουελ
Επιμέλεια Κίνησης: Βάλια Παπαχρήστου
Φωτισμοί: Στέλλα Κάλτσου
Βοηθός Σκηνοθέτη: Μαριλένα Μόσχου

Παίζουν: Γεράσιμος Γεννατάς, Κλέων Γρηγοριάδης, Ιωάννα Μαυρέα, Λουκία Μιχαλοπούλου,

Κωνσταντίνα Τάκαλου, Ρούλα Τζήμου, Θάνος Τοκάκης

Με την υποστήριξη του **Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδας**

Παραστάσεις: Τετάρτη 8μμ, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο 9.15μμ, Κυριακή 8μμ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Η πρώτη συνεργασία των δύο ιστορικότερων θεάτρων της Αθήνας συνεχίζεται με την ολοκληρωμένη σκηνική μεταφορά και παρουσίαση της τριλογίας του Στρατή Τσίρκα «Ακυβέρνητες Πολιτείες» στο Θέατρο Τέχνης από μια ενιαία ομάδα ηθοποιών.

Μετά την επανάληψη της επιτυχημένης ΛΕΣΧΗΣ (ΑΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ I) ακολουθούν:

-«ΑΡΙΑΓΝΗ» (ΑΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ II) Στρατή Τσίρκα-σκηνοθεσία Γιάννης Λεοντάρης (15 Νοεμβρίου 2017- 14 Ιανουαρίου 2018, ΦΡΥΝΙΧΟΥ)

Το δεύτερο μέρος της τριλογίας μέσα από τη ματιά του Γιάννη Λεοντάρη παρουσιάζεται με τη δομή performance, με οδηγό έναν κονφερανσιέ. Τα πρόσωπα της «Αριάγνης» ως ιεροί νεκροί, φέρουν επάνω τους την Ιστορία αλλά και την ποιητικότητα του σώματος που πάσχει και αντιφάσκει με τον εαυτό του. Έτσι κι αλλιώς η θεατρική πράξη συνομιλεί με την ιερότητα αυτού που πια δεν ζει. Πολύ περισσότερο αυτό το κάνει η Ιστορία.

Η “Αριάγνη” αναφέρεται στην Ιστορία αλλά ταυτόχρονα στο ανθρώπινο σώμα. Ο Ζαν Ζενέ θα ήθελε τη θεατρική σκηνή δίπλα ή και μέσα στα νεκροταφεία. Κείμενα του Ζενέ και άλλα εμβόλιμα αποσπάσματα, δάνεια ή πρωτότυπα, ενσωματώνονται στη διασκευή του κειμένου του Τσίρκα διαμορφώνοντας το κείμενο της παράστασης. Σε πρώτο πλάνο, τα διλήμματα που βιώνουν τα πρόσωπα του έργου στην ψυχή και το σώμα τους: πολιτική δράση ή καλλιτεχνική δημιουργία; ακτιβισμός ή έκφραση; έρωτας ή αυτοθυσία; Στην παράσταση της «Αριάγνης», ο στόχος δεν είναι να επιβεβαιώσουν μέσα τους οι θεατές αυτό που ήδη γνωρίζουν ή διαισθάνονται, ότι δηλαδή η μοίρα της μεταπολεμικής Ελλάδας παίχτηκε στα ζάρια, στα σαλόνια και στις κρεβατοκάμαρες ενώ ένα μεγάλο μέρος του ενεργού πληθυσμού της χώρας πέθαινε προδομένο στα βουνά και στα εκτελεστικά αποσπάσματα. Αυτά είναι γνωστά. Το ζητούμενο της παράστασης είναι η διάψευση των βεβαιοτήτων και η ταραχή για όσα τώρα μας συμβαίνουν. Δηλαδή, ένα ανησυχητικό σκηνικό συμβάν.

Διασκευή-Σκηνοθεσία-Μουσική επιμέλεια: Γιάννης Λεοντάρης

Σκηνικά-Κοστούμια: Άση Δημητρολοπούλου

Επιμέλεια κίνησης: Νικολέτα Ξεναρίου

Φωτισμοί: Σάκης Μπιρμπίλης

Βοηθός σκηνοθέτης: Μαριλένα Κατρανίδου

Παίζουν: Θανάσης Βλαβιανός, Παντελής Δεντάκης, Θανάσης Δήμου, Γιώργος Κριθάρας, Κατερίνα Λυπηρίδου, Γιώτα Μηλίτση, Ηλέκτρα Νικολούζου, Δημήτρης Πασσάς, Ερατώ Πίσση, Μάνος Στεφανάκης

Παραστάσεις: Τετάρτη 7.30μμ, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο-Κυριακή 8.30μμ

-«ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ» (ΑΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ III), Στρατή Τσίρκα-σκηνοθεσία Άρη Τρουπάκη (31 Ιανουαρίου- 4 Μαρτίου 2018, ΦΡΥΝΙΧΟΥ)
«στα σκοτεινά περπατάμε..»

Η *Νυχτερίδα*, το τρίτο μέρος της Τριλογίας του Στρατή Τσίρκα, εκτυλίσσεται στη δίνη των γεγονότων του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, καλύπτοντας την περίοδο που σημαδεύεται από την

εξέγερση του ελληνικού στρατού στη Μέση Ανατολή, τη βίαιη καταστολή του κινήματος του Ναυτικού τον Απρίλη του '44, για να καταλήξει στα γεγονότα της Συμφωνίας του Λιβάνου. Η ιδιοφυής πολυφωνική αφήγηση, μέσα από την οποία εξιστορεί τα γεγονότα ο συγγραφέας, συνιστά υλικό πολύτιμο για τη θεατρική μεταποίηση μιας πολυεπίπεδης αμιγώς «ελληνικής» ιστορίας, όπου ο έρωτας και τα μικρά ανθρώπινα πάθη αποτελούν το επίκεντρο, περιβαλλόμενα από μεγάλες ιδέες, πολιτικές φιλοδοξίες, ατελείωτες μηχανορραφίες και κινούμενα από οράματα, δύναμη ψυχής και ανθρωπιά.

Διασκευή- Δραματουργική επεξεργασία: Έλσα Ανδριανού
Σκηνοθεσία: Άρης Τρουπάκης
Σκηνικά- κοστούμια: Άση Δημητρολοπούλου
Φωτισμοί: Σάκης Μπιρμπίλης
Βοηθός σκηνοθέτη: Μαρία Σαββίδου

Παίζουν: Θανάσης Βλαβιανός, Παντελής Δεντάκης, Θανάσης Δήμου, Γιώργος Κριθάρας, Κατερίνα Λυπηρίδου, Γιώτα Μηλίτση, Ηλέκτρα Νικολούζου, Δημήτρης Πασσάς, Ερατώ Πίσση, Μάνος Στεφανάκης

Παραστάσεις: Τετάρτη 7.30 μμ, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο, Κυριακή 8.30μμ

ΝΕΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ

Ελληνικά κείμενα, σύγχρονα και κλασικό διεθνές ρεπερτόριο

-«ΟΙΚΟΣ ΜΑΚ-ΜΠΕΘ» Παναγιώτη Μέντη, σκηνοθεσία Κωστή Καπελώνη (16 Οκτωβρίου 2017- 31 Μαρτίου 2018, ΥΠΟΓΕΙΟ)

“Εκείνο που ποθούμε, αυτό που μισούμε πιά θανάσιμα”

Ένα πολιτικό, ψυχολογικό θρίλερ για τη σύγχρονη ευρωπαϊκή πολιτική πραγματικότητα. Σε ένα τοπίο άμεσου μέλλοντος, αλλά και σκοτεινού μεσαίωνα, η άνοδος στην εξουσία, στο στέμμα ή στην αρχηγία του κράτους, έχει τους ίδιους κανόνες εδώ και αιώνες. Ο Παναγιώτης Μέντης, μετά την ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ, γράφει ξανά ένα έργο με παραγγελία του Κωστή Καπελώνη, βασισμένο στον Μάκβεθ του Σαίξπηρ, με τρία πρόσωπα που συναντιούνται σε μια μάχη, αδιαφορώντας για την εξέλιξη της, για το αν θα υπάρχουν μετά την κατάκτηση του στόχου τους.

Ο Κύριος Μακ και η Κυρία Μπεθ, το ζεύγος ΜΑΚ-ΜΠΕΘ, είναι η παντοτινή αναφορά του πόθου και του πάθους για την εξουσία. Οι διαδικασίες κατάκτησης είναι εφιαλτικά προδιαγεγραμμένες στο πριν και το μετά την ύπαρξη του θηριώδους «Οίκου», που την ιστορία του έγραψε ο Σαίξπηρ, καταγράφοντας με ψυχαναλυτική μαεστρία, τις υπόγειες και απόκρυφες διαδρομές που το μυαλό μεταποιεί σε πράξεις.

Κείμενο: Παναγιώτης Μέντης
Σκηνοθεσία - Σκηνικό: Κωστής Καπελώνης
Μουσική: Kalliori
Κίνηση: Φαίδρα Σούτου

Παίζουν: Γιάννα Μαλακατέ, Ηρώ Κωστή, Γιώργος Σταυριανός

Παραστάσεις: από 16 Οκτωβρίου-28 Νοεμβρίου κάθε Δευτέρα-Τρίτη στις 9.15μμ
από 2 Δεκεμβρίου-31 Μαρτίου κάθε Σάββατο στις 6μμ

**-«ΕΛΕΝΗ» Γιάννη Ρίτσου, σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβασιλείου
(18 Νοεμβρίου 2017-1 Απριλίου 2018, ΦΡΥΝΙΧΟΥ)**

“...και οι άνθρωποι, αθώοι, να χώνουν τις φουρκέτες των μαλλιών μες στα μάτια τους, να χτυπούν το κεφάλι στον πανύψηλο τοίχο, γνωρίζοντας βέβαια πως ο τοίχος δεν πέφτει ούτε ραγίζει καν, να δουν τουλάχιστον μέσα από μία χαραμάδα λίγο γαλάζιο ασκίαστο απ’ το χρόνο και τη σκιά τους.”

Το σχέδιο της «Ελένης» έχει τις ρίζες του στη θεατρική βραδιά που παρουσιάστηκε το καλοκαίρι του 1999 στην Πνύκα, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, με τίτλο « Ο κύριος Γιάννης Ρίτσος». (...) Οι αρχαιόθεμοι «γυναικείοι μονόλογοι» της «Τέταρτης Διάστασης».

Τα κομμάτια αυτά παίζονται από γυναίκες ηθοποιούς με λαμπρά συνήθως αποτελέσματα (προσωπικά μου έχει τύχει να θαυμάσω κάποια από τα αποτελέσματα αυτά), τα οποία όμως παραπέμπουν μοιραία στον κλειστό κόσμο του «ψυχολογικού θεάτρου». Η ταύτιση του φύλου του ερμηνευτή με το φύλο της θεατρικής «περσόνα», είναι υπεύθυνη, κατά τη γνώμη μου, γι’ αυτή την παραπλανητική αναγωγή. Γιατί παραπλανητική; Μα γιατί ο Ρίτσος είναι πολύ πιο κοντά στον αρχαίο συνάδερφό του παρά στον Τένεση Ουίλιαμς. Θα’ λεγε κανείς ότι ο Ουίλιαμς είναι γι’ αυτόν η αφετηρία, για να αναπλεύσει τον ποταμό του θεάτρου και να συναντήσει τον Ευριπίδη. Το θέατρο του Ρίτσου είναι ένα θέατρο γλώσσας και ιδεών. Το ανθρώπινο πάθος, είτε τη «γυναικεία» ψυχή αφορά είτε την «ανδρική», φωτίζεται στοργικά και συνάμα ανελέητα ως έρμαιο μιας υπέρτερης διαπλοκής δυνάμεων, που φέρουν τα ωραία ονόματα Πόθος, Δόξα, Ομορφιά, και συνθέτουν το δίχτυ της Μοίρας μας.

Στους μονολόγους του Ρίτσου το πάθος δεν εκτίθεται ως άμεσο βίωμα, αλλά ως αναδρομή. Όχημα αυτής της αναδρομής είναι η γλώσσα. Κάτι περισσότερο : η γλώσσα και το παιχνίδι της είναι η μόνη ταυτότητα των ηρώων του. Η κατά συνθήκη ονομασίες Αίας, Ορέστης, Ελένη κτλ. δε σηματοδοτούν ατομικές οντότητες αλλά κόμπους του Μύθου, ή μ’ άλλα λόγια της ακατάλυτης δύναμης του Απρόσωπου που εξυφαίνει, που πλέκει τη μικρή ζωή του καθενός μας. Τι άλλο έκανε η αρχαία τραγωδία;

Παραστάσεις: Σάββατο-Κυριακή 7μμ.

-«ΠΡΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ» Παύλου Μάτεσι, σκηνοθεσία Ηλέκτρας Ελληνικιώτη (20 Νοεμβρίου 2017-27 Μαρτίου 2018, ΦΡΥΝΙΧΟΥ)

“Βαρέθηκα την εκδρομή στην πατρίδα, θέλω να γυρίσω σπίτι μου»

Το εμβληματικό έργο του Παύλου Μάτεσι 20 χρόνια μετά την τελευταία του παρουσίαση στην Ελλάδα, παρουσιάζεται στο Θέατρο Τέχνης, σε σκηνοθεσία Ηλέκτρας Ελληνικιώτη με την Μαρία Καβογιάννη να επιστρέφει ύστερα από 31 χρόνια στο Θέατρο Τέχνης, κρατώντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο.

Όταν η Μητέρα πεθαίνει, η Οικογένειά της αναλαμβάνει να την επιστρέψει στην Πατρίδα της. Στο μυητικό ταξίδι τους, η Μητέρα θα τους συνοδεύει από ψηλά. Στο εμβληματικό έργο του Μάτεσι η κάθοδος στον Άδη είναι η ανάληψη στο φως και στη γνώση. Οι ήρωες του έργου «πορεύονται με ανάγκη και αντοχή προς Ελευσίνα», αφήνονται στα μυστήρια του θανάτου, ώσπου κερδίζουν αυτό το θαύμα που λέγεται Ζωή.

Σκηνοθεσία: Ηλέκτρα Ελληνικιώτη
Δραματουργία: Αλέξανδρος Μιστριώτης
Σκηνογραφία: Όλγα Μπρούμα
Κοστούμια: Δήμητρα Λιάκουρα
Μουσική: Γρηγόρης Ελευθερίου
Φωτισμοί: Χριστίνα Μουμούρη
Φωτογραφίες: Γιώργος Βαλσαμής
Βίντεο: Βασίλης Κεκάτος
Βοηθός Σκηνοθέτης: Ισαβέλλα Μαργάρα

Παίζουν: Μαρία Καβογιάννη, Γιάννης Κοκιασμένος, Δημήτρης Δρόσος, Μαρία Μαμούρη, Αθανάσιος Μυλωνόπουλος.

Στην παράσταση συμμετέχουν σπουδαστές του Θεάτρου Τέχνης.

Συμπαγωγή με την “Lead-in”

Παραστάσεις: Δευτέρα-Τρίτη στις 9.15μμ

- **«ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΘΑ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ»**, μετεγγραφή για δύο πρόσωπα βασισμένη στο “Murder in the cathedral”, του Τ.Σ. Έλιοτ στη μνημειώδη μετάφραση του Γιώργου Σεφέρη, σκηνοθεσία Ιόλης Ανδρεάδη (4 Δεκεμβρίου 2017- 27 Μαρτίου 2018, ΥΠΟΓΕΙΟ)

«Αυτή είναι η αρρώστια που έπεσε πάνω μας. Η προσμονή. Η προσμονή είναι ο πλούτος των φτωχών.»

Η Ρούλα Πατεράκη και ο Γιώργος Νανούρης για πρώτη φορά συναντιούνται στη σκηνή του ιστορικού Υπογείου του Θεάτρου Τέχνης που ενώνει τις δυνάμεις του με την Λυκόφως του Γιώργου Λυκιαρδόπουλου και παρουσιάζουν τη νέα παράσταση της Ιόλης Ανδρεάδη.

Αγγλία. 12^{ος} αιώνας. Ο Θωμάς Μπέκετ, πρώην καγκελάριος, συγκυβερνήτης, αδελφικός φίλος του βασιλιά Ερρίκου Β' και διάσημος μπον βιβέρ, γίνεται αρχιεπίσκοπος της Καντερβουρίας και, σαν από θείο φως, απαρνιέται μονομιάς τα εγκόσμια αξιώματα και τις ξέφρενες απολαύσεις και αφιερώνει τη ζωή του στην υπηρεσία όσων τον έχουν ανάγκη καθώς και στη μάχη με κάθε μέσο για την κατάλυση της κοσμικής εξουσίας.

«Murder in the Cathedral» ή «Φονικό στην Εκκλησιά». Το πρώτο ολοκληρωμένο κείμενο του Έλιοτ για το θέατρο -ένα ποιητικό όραμα που γράφτηκε για το Φεστιβάλ του Καντέρμπουρι το 1935 και που μεταφράστηκε το 1963 από τον Γιώργο Σεφέρη, λίγους μήνες πριν την βράβευσή του από τη Σουηδική Ακαδημία- αποτελεί μια απόπειρα για τη δημιουργία ενός νέου είδους ποίησης που διατηρεί το ύφος της κοινής καθημερινής ομιλίας των απλών ανθρώπων, ενώ ταυτόχρονα μέσα από έναν υπόκωφο λυρισμό και με ελλειπτικούς διαλόγους και παρεμβολές ξένων κειμένων, επινοείται ένας νέος πνευματικός λόγος, βαθιά θεατρικός, σύγχρονος και διαχρονικός, σημερινός και αιώνιος. Παρότι στο έργο παρουσιάζονται περισσότεροι από δέκα χαρακτήρες, στον πρόλογο της μετάφρασής του ο Σεφέρης γράφει: «τα πρόσωπα του έργου δεν είναι πολλά - είναι ένα, ο Θωμάς. Η μάχη του με το αξεχώριστο κακό. Ο αγώνας ενός ανθρώπου με την περηφάνια του, η προσπάθειά του να καθαριστεί από την ίδια του την περηφάνια. Να μην επιθυμεί τίποτα πια, ούτε καν την δόξα του μάρτυρα. Κάτι που σήμερα δεν το χωράει ο νους μας». Σε αυτή την παραδοχή στηρίχτηκε και η νέα μετεγγραφή για δύο πρόσωπα που επιχειρείται εδώ.

Όταν ζητήσαν από τον Έλιοτ να περιγράψει μέσα σε μια παράγραφο την πλοκή του έργου, εκείνος έδωσε μόνο μια φράση: «ένας άνθρωπος επιστρέφει (ύστερα από επτά χρόνια) στην πατρίδα του πιστεύοντας ότι θα τον σκοτώσουν και τον σκοτώνουν». Σε αυτή την ιστορική φράση βασίζεται και ο τίτλος της παράστασης.

Σύλληψη - Σκηνοθεσία - Κίνηση: Ιόλη Ανδρεάδη
Κείμενο μετεγγραφής: Ιόλη Ανδρεάδη & Άρης Ασπρούλης
Σκηνογραφία – Κοστούμια: Δήμητρα Λιάκουρα
Ειδικές Κατασκευές: Περικλής Πραβήτας
Φωτισμοί: Χριστίνα Θανάσουλα
Μουσική - Ηχοτοπίο: Γιάννης Χριστοφίδης
Φωτογραφίες: Πάνος Μιχαήλ
Video trailer: Μιχαήλ Μαυρομούστακος
Διεύθυνση Παραγωγής: Κατερίνα Μπερδέκα

Παίζουν: Ρούλα Πατεράκη, Γιώργος Νανούρης

Συμπαράγωγή με την Λυκόφως-Γιώργος Λυκιαρδόπουλος

Παραστάσεις: Δευτέρα-Τρίτη στις 9.15μμ

- **«ΔΟΥΛΕΣ» Ζαν Ζενέ**, σκηνοθεσία Μαριάννας Κάλμπαρη (8 Φεβρουαρίου - 1 Απριλίου 2018, **ΥΠΟΓΕΙΟ**)

“Οι δύο δούλες είναι εδώ- εδώ οι αφοσιωμένες υπηρέτριες... Δε σας φοβόμαστε πιά...Αυτή τη φορά θα φτάσουμε μέχρι τέλους...”

Πενήντα ακριβώς χρόνια μετά την πρώτη παρουσιάσή τους στο Θέατρο Τέχνης, (σκηνοθεσία Δ. Χατζημάρκος, μετάφραση Ο. Ελύτης, 1968) οι «Δούλες» ξαναστήνουν το άγριο, απελπισμένο αλλά και τρυφερό παιχνίδι τους στη σκηνή του Υπογείου. Ένα σκληρό και ποιητικό έργο για την εξουσία, την καταπιεσμένη οργή, τη βία αλλά και τη βαθιά ανάγκη του ανθρώπου να ονειρεύεται ότι μπορεί να ξεφύγει από αυτό που έχουμε μάθει να αποκαλούμε «μοίρα».

Μετάφραση-Σκηνοθεσία: Μαριάννα Κάλμπαρη

Παίζουν: Κάτια Γέρου, Κωνσταντίνα Τάκαλου κ.ά.

Με την υποστήριξη του **Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδας**

Παραστάσεις: Τετάρτη 8μμ, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο 9.15μμ, Κυριακή 8μμ

- **«ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ» Γουίλιαμ Σαίξπηρ**, σκηνοθεσία Νατάσσας Τριανταφύλλη (Απρίλιος-Μάιος 2018, **ΦΡΥΝΙΧΟΥ**)

“Αλήθεια πολύ παράξενοι είναι αυτοί οι καιροί. Μα οι άνθρωποι εξηγούνε τα όσα βλέπουν με το δικό τους τρόπο, έξω απ’ το νόημα που έχουν αυτά τα ίδια” (Πράξη 1η - Σκηνή 3 μτφρ. Κ. Καρθαίος)

Ο μύθος του Ιούλιου Καίσαρα απέναντι στο τίμιο πνεύμα του Βρούτου, μπροστά σ’ έναν πάντοτε ευκολόπιστο και πάντα προδομένο λαό, όπως εξιστορείται και ερμηνεύεται από έναν ηθοποιό μπροστά στους θεατές του.

Μέσα αλλά και έξω από το θέατρο της οδού Φρυνίχου, στη σκηνή αλλά και στους δρόμους, μέσα κυριολεκτικά “στα αρχαία ερείπια της Αθήνας” ακούγεται ο απόηχος ενός πολιτικού, στρατιωτικού και γενναϊόδωρου λόγου που συγκρούεται με την λογική και την τιμιότητα. Ένας επικήδειος δοξαστικός θρήνος που σωπαίνει μπροστά στην νίκη της εντροπίας του πνεύματος.

Μετάφραση: Κ. Καρθαίος

Σκηνοθεσία - Σκηνικοί Χώροι: Νατάσα Τριανταφύλλη

Κοστούμια: Ιωάννα Τσάμη

Φωτισμοί: Σάκης Μπιρμπίλης

Όλους τους ρόλους του έργου ερμηνεύει ο Ρένος Χαραλαμπίδης

- **«ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ» Έντεν Φον Χόρβατ**, σκηνοθεσία Νίκου Μαστοράκη (Απρίλιος -Μάιος 2018, **ΥΠΟΓΕΙΟ**)

“Τίποτε δε μας δίνει τόσο την αίσθηση του άπειρου όσο η βλακεία”

Η νεαρή Μαριάννε θέλει να αντισταθεί στην ανοησία του κόσμου που την περιβάλλει. Προσπαθεί να ξεφύγει από το τέλμα της καθημερινότητας, διαλύει τον αρραβώνα που της έχει επιβάλει ο πατέρας της και ρισκάρει τη ζωή της ακολουθώντας ένα γοητευτικό τυχοδιώκτη που ζει από τον ιππόδρομο. Όμως, πολύ σύντομα μέσα από ένα δύσβατο οδοιπορικό και πολλές άτυχες περιπέτειες θα οδηγηθεί εξαντλημένη, και πάλι στην αγκαλιά του πρώην αρραβωνιαστικού της: ό,τι πεισματικά και ηρωικά προσπάθησε να αποφύγει, της απονέμεται στο τέλος ως νομοτελειακή δικαιοσύνη, ενώ γύρω της η ανοησία συνεχίζει να βασιλεύει θριαμβευτικά. Η δράση του έργου τοποθετείται χρονικά την περίοδο του μεσοπολέμου λίγο πριν

την άνοδο του ναζισμού στην Ευρώπη. Το πολιτικό σκηνικό μέλλεται να αλλάξει δραματικά, οι άνθρωποι όμως προς το παρόν ζουν ευτυχισμένοι στην ηθελημένη άγνοιά τους – χορεύοντας, φλερτάροντας και φλυαρώντας άσκοπα, ενώ το τέρας του φασισμού παραμονεύει απειλητικά.

Μετάφραση: Γιώργος Δεπάστας
Σκηνοθεσία-σκηνογραφία: Νίκος Μαστοράκης
Κοστούμια: Κλερ Μπρέσγουελ
Επιμέλεια κίνησης: Βάλια Παπαχρήστου
Βοηθός σκηνοθέτη: Μαριλένα Μόσχου

Παίζουν: Μάγια Λυμπεροπούλου, Ναταλία Τσαλίκη, Αλέξανδρος Μυλωνάς, Κωνσταντίνα Τάκαλου, Ιωάννα Μαυρέα, Αλέξανδρος Σωτηρίου, Θάνος Τοκάκης, Νίκος Αλεξίου, Δημήτρης Δεγαίτης κ.ά.

Η παράσταση επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Με οδηγό τον Λόρκα και αρχαία ελληνικά κείμενα

- “ΝΕΚΥΙΑ - ΕΚ-ΣΤΑΣΗ”

Μουσική αφήγηση σε κείμενα Ομήρου και Παπαδιαμάντη

Σύλληψη-σκηνοθεσία-μουσική σύνθεση: Φένια Παπαδόδημα

(ΓΙΑ 4 ΜΟΝΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ: Πέμπτη 12-19-26 Οκτωβρίου και Πέμπτη 2 Νοεμβρίου, ΦΡΥΝΙΧΟΥ)

Μετά την επιτυχία της μουσικής παράστασης “Όταν σε λίγο κατεβήκαμε στη θάλασσα”, που παρουσιάστηκε τον Ιούνιο στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών, η Φένια Παπαδόδημα δημιουργεί σε συνεργασία με τέσσερις νέους ηθοποιούς τη θεατρική ομάδα- φωνητικό σύνολο “Τραγουδία από τον πρώτο όροφο”. Η νεοσύστατη ομάδα συνεργάζεται με τέσσερις μουσικούς, δημιουργώντας μία εντελώς πρωτότυπη εκστατική μουσική αφήγηση πάνω σε πειραματισμούς της σύγχρονης jazz και σε κείμενα του Ομήρου και του Παπαδιαμάντη.

Μουσική έκσταση και παλμική αναπαραγωγή του ομηρικού λόγου. Πολυρυθμίες και ηχοχρώματα που μας ταξιδεύουν στην Αφρική και τη μεσόγειο στα χνάρια του μυθικού Οδυσσέα. Αναβιώνοντας αποσπάσματα της Οδύσσειας (α', ε' και λ' ραψωδίες σε μετάφραση Δ. Μαρωνίτη), θέλουμε να ζήσουμε μαζί με τον θεατή – ακροατή ένα συγκλονιστικό και υπερβατικό ταξίδι μέθεξης, μέσα από τη μουσική και το λόγο, μέσα από τις εκρήξεις του ρυθμού και τη γαλήνη του απόηχου των κυμάτων.

Ο Οδυσσέας με τον συμβολικό του θάνατο, την κατάβαση στον Άδη, δεν φοβάται το δεύτερο αληθινό θάνατο. Είναι μνημένος στον πιο σύνθετο και εκστατικό όλων των ρυθμών: στις μεταμορφώσεις της ίδιας της ζωής.

Σύλληψη-Μουσική σύνθεση-Σκηνοθεσία: Φένια Παπαδόδημα

Σύμβουλος σκηνογραφίας: Όλγα Μπρούμα

Φωτισμοί: Στέλλα Κάλτσου

Βοηθός σκηνοθέτη: Εύα Βαμβακά

Φωτογραφικό υλικό-βίντεο: Ελπινίκη Βουτσά

Δύο από τις συνθέσεις της παράστασης είναι του Γιώργου Παλαμιώτη

Παίζουν οι μουσικοί:

Φένια Παπαδόδημα: φωνή, γκόνι (αφρικάνικη άρπα), λαούτο, λούπες

Γιώργος Παλαμιώτης: ηλεκτρικό μπάσο

Γιάννης Παπαδόπουλος: πιάνο

Λεωνίδας Σαραντόπουλος: φλάουτο
Παναγιώτης Κωστόπουλος: τύμπανα

Παίζουν: Φένια Παπαδόδημα, Ευθύμης Χαλκίδης, Χριστίνα Κωστέα, Χρυσαλένα Παπαχριστοπούλου, Παυλίνα Ζάχρα.

Συμπαραγωγή με την "MARINA AMKE"

Παραστάσεις: Πέμπτη 9.15μμ

- "ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ/ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ"

Για 2 ηθοποιούς και ένα βιολί επί σκηνής

Σκηνοθεσία-απόδοση-συρραφή κειμένων: Κωνσταντίνος Χατζής

Μουσική σύνθεση: Γιώργος Κουμεντάκης

(ΓΙΑ 4 ΜΟΝΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ : Δευτέρα 6 και 13 /Τρίτη 7 και 14 Νοεμβρίου, ΦΡΥΝΙΧΟΥ)

Μια σκηνική σύνθεση για δύο ηθοποιούς και ένα βιολί, με αποσπάσματα από την "Ιφιγένεια εν Αυλίδι" του Ευριπίδη και τον "Αγαμέμνονα" του Αισχύλου. Η δραματουργία ακολουθεί την πορεία του Αγαμέμνονα προς τον πόλεμο της Τροίας και την επιστροφή του στο Άργος, σε μια παράσταση όπου λόγος και μουσική συνδέονται άρρηκτα.

Σκηνοθεσία-απόδοση-συρραφή κειμένων: Κωνσταντίνος Χατζής

Μουσική σύνθεση: Γιώργος Κουμεντάκης

Σκηνική εγκατάσταση: Γιώργος Μπουνιάς-Θανάσης Καλογιάννης

Στην παράσταση χρησιμοποιούνται αποσπάσματα από τη μετάφραση του Κ.Χ.Μύρη

Παίζουν: Λήδα Πρωτοψάλτη, Γιώργος Παπαπαύλου.

Βιολί: Διονύσης Βερβιτσιώτης

Συμπαραγωγή με την "ΟΜΑΔΑ ΧΡΩΜΑ"

Παραστάσεις: Δευτέρα-Τρίτη στις 9.15μμ

- «ΣΠΗΛΑΙΟ»

Μια σύγχρονη όπερα

Concept/Κείμενο/Σκηνοθεσία: Έλλη Παπακωνσταντίνου

Μουσική: Τηλέμαχος Μούσας

(ΓΙΑ 5 ΜΟΝΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ: 31 Ιανουαρίου- 4 Φεβρουαρίου 2018, ΥΠΟΓΕΙΟ)

Η νέα παράσταση της Έλλης Παπακωνσταντίνου και ODC Ensemble αποτελεί μια διεθνή συμπαραγωγή πάνω στο πλατωνικό "Σπήλαιο". Πρόκειται για μια σύγχρονη όπερα που διερευνά μέσα από την φιλοσοφική διάσταση της τυφλότητας πιθανές παραλληλίες με τον σημερινό κόσμο της εικονικής πραγματικότητας και των ψευδών ειδήσεων.

Για το Σπήλαιο, ξένοι και Έλληνες δημιουργοί μοιράζονται τεχνικές και γνώσεις του θεάτρου Σκιών, προκειμένου να δημιουργήσουν με εξελιγμένες φιγούρες, video-art και mapping μια ποιητική, μουσική παράσταση, όπου η λυρική φωνή και τα ηχοτοπία συνυφαίνονται με το σκοτάδι και το φως.

Η παράσταση θα εξελιχθεί μέσα από διεθνή residencies και συνεργασίες σε βάθος χρόνου (όπως με το New Media Dept του Stanford University, U.S.A) και πρόκειται να παρουσιαστεί μεταξύ άλλων στο BE Festival for REP 2018, Birmingham, U.K., -στο Teater Nordkraft, Aalborg και στο Copenhagen Operafestival της Δανίας.

Concept/Κείμενο/Σκηνοθεσία: Έλλη Παπακωνσταντίνου

Μουσική: Τηλέμαχος Μούσας

Δραματουργική συνεργασία: Στέλλα Ράπτη, Tanja Diers
Libretto: Martina Winkel
Video installations / Realtime video και video-art: Παντελής Μάκκας
Shadow puppet designers: Martina Winkel/Παντελής Μάκκας
Κατασκευή φιγούρων θεάτρου σκιών: Τάσος Κώνστας
Χορογραφία: Αθανασία Κανελοπούλου
Φωτισμοί: Ολυμπία Μυτηληναίου
Διεύθυνση Παραγωγής: Νάνσυ Κοκολάκη
Η διανομή είναι υπό διαμόρφωση.

**Συμπαράγωγή με την ODC ensemble και διεθνείς φορείς
Η παράσταση επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού**

Παραστάσεις: Τετάρτη και Κυριακή στις 8μμ, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο στις 9.15μμ

- «DUENDE»

**Μια διάλεξη μετά μουσικής, με θέμα το πάθος.
(10 Ιανουαρίου 2017-28 Μαρτίου 2018, ΦΡΥΝΙΧΟΥ)**

«Το ντουέντε δεν εμφανίζεται καν αν δε δει κάποια πιθανότητα θανάτου, αν δεν πειστεί πως θα μπεινοβγαίνει ελεύθερα στο σπίτι του, αν δεν ξέρει πως θα ταραξει εκείνα τα κλαριά που όλοι κουβαλάμε μέσα μας και που θα μείνουν για πάντα απαρηγήρητα»

Ο ισπανικός όρος «duende» είναι στην πραγματικότητα αμετάφραστος. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι αποδίδει τα ανερμήνευτα πάθη που κινούν την τέχνη και τη ζωή. Το κείμενο του Λόρκα για το «ντουέντε» προέρχεται από τη διάλεξη που έδωσε τον Οκτώβριο του 1934 στο Μπουένος Αίρες. Ο ποιητής δεν πρόλαβε να το δει ποτέ δημοσιευμένο.

Στην παράσταση του Θεάτρου Τέχνης, το υπέροχο κείμενο του Λόρκα συνυπάρχει με μελοποιημένα από τον Σταμάτη Κραουνάκη ποιήματά του.

Κείμενο: Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα
Μετάφραση «Ντουέντε»: Ολυμπία Καράγεωργα
Απόδοση ποιημάτων: Ανδρέας Αγγελάκης

Μουσική σύνθεση-ερμηνεία: Σταμάτης Κραουνάκης

Παραστάσεις: Τετάρτη 10μμ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Θέατρο για παιδιά νηπιαγωγείου και δημοτικού

«ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ», θεατρική διασκευή Ανδρέα Φλουράκη, σκηνοθεσία Δημήτρη Δεγαϊτή
(29 Οκτωβρίου 2017- 1 Απριλίου 2018, ΦΡΥΝΙΧΟΥ)

Ο πασίγνωστος και αγαπημένος μύθος του «Ρομπέν των Δασών» σε μια διασκευή που γράφτηκε ειδικά για την παράσταση του Θεάτρου Τέχνης.

Μια περιπέτεια εποχής, γεμάτη χιούμορ και ανατροπές.

Μια υπέροχη ιστορία που μιλά για τη δύναμη του καλού, τη δικαιοσύνη, τη φιλία, την αλληλεγγύη.

Θεατρική διασκευή: Ανδρέας Φλουράκης
Σκηνοθεσία: Δημήτρης Δεγαϊτής
Σκηνικά-Κοστούμια: Έλλη Λιδωρικιώτη

Μουσική: Νίκος Τσέκος
Κίνηση: Μαρίζα Τσίγκα
Φωτισμοί: Στέλλα Κάλτσου

Παίζουν: Δημοσθένης Φίλιππας, Αυγουστίνος Κούμουλος, Ντάνυ Γιανακοπούλου, Κωνσταντίνος Μουταφτσής, Δημήτρης Δεγαίτης, Βασίλης Φακανάς, Μαριέλλα Δουμπού και άλλοι.

Παραστάσεις: κάθε Κυριακή στις 11πμ και 3μμ
Οργανωμένες παραστάσεις καθημερινά για σχολεία

ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Θέατρο για νέους και ενήλικες

(παράσταση κατάλληλη από 11 ετών)

«Ο ΔΟΚΤΩΡ ΤΖΕΚΙΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΧΑΪΝΤ», Ρόμπερτ Στίβενσον,
θεατρική διασκευή: Βασίλη Μαυρογεωργίου-Βίλιας Χατζοπούλου,
σκηνοθεσία: Θανάση Δόβρη-Βασίλη Μαυρογεωργίου
(5 Νοεμβρίου 2017-1 Απριλίου 2018, **ΥΠΟΓΕΙΟ**)

Ο ευγενικός Δόκτωρ Τζέκιλ ασχολείται με τη διαμάχη ανάμεσα στο καλό και το κακό. Μια μάχη που μερικές φορές νιώθει και ο ίδιος πως τον καταδυναστεύει. Ως επιστήμονας θέλει να πετάξει οτιδήποτε θεωρεί «άχρηστο» στη φύση και να κρατήσει το «ωφέλιμο», το καλό. Αφιερώνει λοιπόν τη ζωή του στη δημιουργία ενός φαρμάκου που καταστέλλει τις σκοτεινές επιρροές και διατηρεί την καλή πλευρά του ανθρώπου. Όταν δοκιμάσει ο ίδιος το φάρμακο, θα μεταμορφωθεί για λίγο στον κύριο Χάιντ: χωρίς ηθικούς φραγμούς, θα αισθανθεί επιτέλους ελεύθερος σε έναν κόσμο γεμάτο κανόνες. Παίρνει μετά το αντίδοτο και “επανέρχεται” στον Δόκτορα Τζέκιλ. Όμως η προσωπικότητα του κύριου Χάιντ αρχίζει να γίνεται πιο ισχυρή και δεν έχει ανάγκη το φάρμακο για να παίρνει τη θέση του Δόκτορα Τζέκιλ που πλέον χρειάζεται μεγάλες ποσότητες αντιδότη για να μπορεί να επιστρέψει στον εαυτό του...

Θεατρική προσαρμογή - Σύνθεση κειμένων: Βίλια Χατζοπούλου & Βασίλης Μαυρογεωργίου
Σκηνοθεσία: Βασίλης Μαυρογεωργίου και Θανάσης Δόβρης
Σκηνικά : Θάλεια Μέλισσα
Μουσική: Κωσταντίνος Ευστρατίου
Επιμέλεια κίνησης: Μαρίζα Τσίγκα
Φωτισμοί: Στέλλα Κάλτσου

Παίζουν: Θανάσης Δόβρης, Κωσταντίνος Ευστρατίου, Αριάδνη Καβαλιέρου, Πάνος Μπιρμπατάκος.

Στον ρόλο του Δόκτωρα Τζέκιλ (και κύριου Χάιντ), ο Θανάσης Δόβρης.
Στην παράσταση συμμετέχουν σπουδαστές του Θεάτρου Τέχνης.

Παραστάσεις: κάθε Κυριακή στις 5.30
Οργανωμένες παραστάσεις καθημερινά για σχολεία

ΜΟΛΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ

- ΦΕΣΤΙΒΑΛ “Αναλόγιο 2017”

Το ANALOGIO FESTIVAL, μέλος του οργανισμού EFA/EFPE (European Festivals Association/ Europe for Festivals- Festivals for Europe), επέστρεψε στο Θέατρο Τέχνης (Φρυνίχου) από τις 16

έως και τις 24 Σεπτεμβρίου 2017 και παρουσίασε με μεγάλη επιτυχία ένα πλούσιο και πολυδιάστατο πρόγραμμα. Υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση της Σίσσυς Παπαθανασίου, παρουσιάστηκαν: οκτώ (8) ελληνικά θεατρικά έργα (σε πρώτη παρουσίαση) , τρία (3) σλοβάκικα, που συνέστησαν τη Σλοβάκικη δραματουργία στο αθηναϊκό κοινό, δύο στρογγυλές τράπεζες καθώς και δράσεις σε διάφορα σημεία της πόλης. Η φετινή διοργάνωση πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Θεάτρου της Σλοβακίας, τις εκδόσεις Καζαντζάκη, το Ινστιτούτο Θερβάντες, το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, το 3^ο Διεθνές Φεστιβάλ Ποίησης, την Ανοιχτή Τέχνη και τον διεθνή καλλιτεχνικό οργανισμό The milena principle, και με την ευγενική υποστήριξη του Ιδρύματος ΙΩΑΝΝΟΥ Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ που προετοιμάζει την έκδοση Λευκώματος αφιερωμένου στη συνεισφορά του Φεστιβάλ «ΑΝΑΛΟΓΙΟ» από την ίδρυσή του το 2005 μέχρι σήμερα.

ΥΠΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ...

- ΜΗΔΕΙΑ

«Η βαρβαρότητα του έρωτα»

Η μεγάλη καλοκαιρινή θεατρική συμπαραγωγή του ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ με το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ και το ΔΗΠΕΘΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ολοκληρώνει την επιτυχημένη περιοδεία της, την Τρίτη 3 Οκτωβρίου στο ΗΡΩΔΕΙΟ.

Ώρα έναρξης: 9μμ

ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ 2017-18

«Κι όμως πρέπει να λογαριάσουμε πώς προχωρούμε
...Κι όμως πρέπει να λογαριάσουμε κατά πού προχωρούμε...»
Γ. Σεφέρης

- ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟΥ

Μέσα από το ερώτημα “πώς και κατά πού προχωρούμε”, το Θέατρο Τέχνης επιθυμεί να γνωριστεί με το κοινό του και να ανοίξει μαζί του ουσιαστικό και δημιουργικό διάλογο.

Σημείο εκκίνησης: οι παραστάσεις που θα παρουσιαστούν τη φετινή σεζόν.

Με αφορμή το έργο που δημιουργούν φέτος οι καλλιτέχνες για το κοινό, συναντιόμαστε προκειμένου να μιλήσουμε καταρχάς για τις παραστάσεις. Αλλά να μιλήσουμε και για το ίδιο το Θέατρο Τέχνης. Για τις ανάγκες και τις επιθυμίες των καλλιτεχνών, του θεάτρου αλλά και για τις ανάγκες και τις επιθυμίες του κοινού. Να γνωριστούμε εμείς, οι άνθρωποι του Θεάτρου Τέχνης, με τους φίλους του Θεάτρου Τέχνης. Να αισθανθούμε όλοι μέλη της ίδιας κοινότητας.

Γιατί Θέατρο Τέχνης δεν είναι μόνο οι άνθρωποι πάνω στη σκηνή και πίσω από τις παραστάσεις και τις δράσεις του Θεάτρου Τέχνης. Αλλά και οι άνθρωποι στην πλατεία, που 75 χρόνια τώρα, στηρίζουν το Θέατρο Τέχνης.

Η πρώτη συνάντηση θα πραγματοποιηθεί **την Κυριακή 15 Οκτωβρίου στις 9.30μμ**. Αμέσως μετά την παράσταση (ώρα έναρξης 8μμ) θα γίνει γνωριμία και συζήτηση με τους συντελεστές της εναρκτήριας παραγωγής της σεζόν, **“RELAX MINOTIS”** του Βασίλη Παπαβασιλείου.

Οι ημερομηνίες των συναντήσεων με το κοινό θα ανακοινώνονται κάθε φορά στο δελτίο τύπου των παραστάσεων καθώς και στο site και fb του Θεάτρου Τέχνης.

- **ΔΙΕΤΕΣ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 75 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ**

Το 2018 και 2019 θα πραγματοποιηθεί μια σειρά δράσεων που αποτίουν φόρο τιμής στον Κάρολο Κουν και στη δραστηριότητα του Θεάτρου Τέχνης κατά τα 75 χρόνια λειτουργίας του.

Με βασικό άξονα την δημιουργική επαναπροσέγγιση σημαντικών παραστάσεων από το ρεπερτόριο του Θεάτρου Τέχνης από την εποχή του Κουν έως το τέλος του 20^{ου} αιώνα θα επιχειρηθεί ένας διάλογος με σύγχρονους καλλιτέχνες και δημιουργούς. Το όλο εγχείρημα θα αποσκοπεί σε μια νέα εξέταση του παρελθόντος του Θεάτρου Τέχνης, ένα επετειακό αφιέρωμα με το βλέμμα σταθερά όμως στραμμένο προς το μέλλον.

Οι παραστάσεις που θα παρουσιαστούν θα πλαισιώνονται από διαλέξεις, προβολές, εκθέσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα όλων των βαθμίδων με κεντρικό ερώτημα την αναζήτηση και τον (επανα)προσδιορισμό της νέας ελληνικής ταυτότητας από τον Κάρολο Κουν μέχρι σήμερα.

Σκοπός είναι να αναζητήσουμε την κληρονομιά που άφησε το Θέατρο Τέχνης και ο Κάρολος Κουν στο ελληνικό θέατρο, την κληρονομιά που έχει φτάσει στο σήμερα και μας συνδέει με το τότε.

Την επιστημονική εποπτεία του εγχειρήματος θα αναλάβει ο καθηγητής Πλάτων Μαυρομούστακος, ενώ υπεύθυνες για τον συντονισμό της ερευνητικής και δραματουργικής ομάδας θα είναι οι υποψήφιοι διδάκτορες του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών Ολυμπία Γλυκιώτη και Ελένη Κουτσιλαίου.

Το αφιέρωμα θα ξεκινήσει με αφορμή την παράσταση **“Δούλες” του Ζαν Ζενέ** που πρωτοπαρουσιάστηκε στο Θέατρο Τέχνης το 1968 σε σκηνοθεσία Δημήτρη Χατζημάρκου και θα παρουσιαστεί τον **Φεβρουάριο 2018**, σε σκηνοθεσία Μαριάννας Κάλμπαρη.

- **ΕΝΑΡΞΗ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΙΕΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ του ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ:**

“200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821/ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΑΔΑ;”

Μέσα στο πλαίσιο του «Πώς και κατά πού προχωρούμε», το Θέατρο Τέχνης εγκαινιάζει την **Κυριακή 25 Μαρτίου 2018**, μια τριετή σειρά εκδηλώσεων, δράσεων και θεατρικής παραγωγής με αφορμή την επέτειο 200 χρόνων από την επανάσταση που θα γιορτάσουμε στην Ελλάδα το 2021.

Συζητήσεις με το κοινό, διαλέξεις, στρογγυλές τράπεζες, αναγνώσεις κειμένων, διαγωνισμοί νέων θεατρικών κειμένων, παρουσίαση ραδιοφωνικών έργων, θεατρικά αναλόγια, δρώμενα, συναυλίες κτλ., θα πραγματοποιούνται τα επόμενα τρία χρόνια στο Θέατρο Τέχνης. Στόχος: να αναρωτηθούμε από πού ξεκινήσαμε, πώς ξεκινήσαμε και πώς φτάσαμε στη σύγχρονη Ελλάδα; Ποιά είναι η σύγχρονη Ελλάδα; “Πώς και κατά πού προχωρά;” ...

Η τριετής αυτή “αναζήτηση” θα ολοκληρωθεί με την παρουσίαση μιας μεγάλης θεατρικής παραγωγής του Θεάτρου Τέχνης που θα αντλήσει έμπνευση και υλικό απ’ όλες τις δράσεις που θα πραγματοποιηθούν στις δύο σκηνές του, κατά το διάστημα 25 Μαρτίου 2018- 25 Μαρτίου 2021.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΘΕΑΤΡΟΥ

Καλλιτεχνική Διεύθυνση: **Μαριάννα Κάλμπαρη**
Διεύθυνση Επικοινωνίας & Προβολής: **Άρης Ασπρούλης**
Υπεύθυνη δημιουργικών: **Γεωργία Σιδέρη**
Γραμματεία: **Άννα Ουμπελόντε**
Υπεύθυνη οικονομικών-λογιστηρίου: **Μαρία Μαρούλη**
Υπεύθυνη παραγωγής: **Ελένη Σπετσιώτη**
Υπεύθυνος ηλεκτρολόγος: **Βασίλης Κανελλόπουλος**
Ηλεκτρολόγος-χειριστής φωτισμού: **Βασίλης Παπακυριαζής**
Ηχολήπτες: **Γιώργος Μαργέτης, Λευτέρης Δασκαλαντωνάκης**
Υπεύθυνη κρατήσεων για σχολεία: **Εύα Στυλάντερ**
Υπεύθυνη διεθνών σχέσεων: **Σίσσυ Παπαθανασίου**
Υπεύθυνος Χορηγών: **Δημήτρης Μαγγίνας**
Σχεδιασμός εντύπου υλικού: **Γεωργία Σιδέρη, Αριστείδης Παπαϊωάννου, Μαριλένα Μόσχου**
Συνεργάτις δραματολόγος - επιμέλεια κειμένων προγραμμάτων: **Έλενα Τριανταφυλλοπούλου**
Φωτογράφος: **Μυρτώ Αποστολίδου**
Video trailers: **Μιχαήλ Μαυρομούστακος**
Παραγωγή ραδιοφωνικών spots: **Κωνσταντίνος Ευστρατίου**

ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

ONASSIS
ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ
ΙΔΡΥΜΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

**INSTITUT
FRANÇAIS**
GREECE

ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ:

Ένας γέροντας στην ακροποταμιά

Κι όμως πρέπει να λογαριάσουμε πώς προχωρούμε.

Να αίσθάνεσαι δὲ φτάνει μήτε νὰ σκέπτεσαι μήτε νὰ κινεῖσαι
μήτε νὰ κινδυνεύει τὸ σῶμα σου στὴν παλιὰ πολεμίστρα,
ὅταν τὸ λάδι ζεματιστὸ καὶ τὸ λιωμένο μολύβι
αὐλακώνουνε τὰ τειχιά.

Κι όμως πρέπει να λογαριάσουμε κατὰ ποῦ προχωρούμε,

ὄχι καθὼς ὁ πόνος μας τὸ θέλει καὶ τὰ πεινασμένα παιδιὰ μας
καὶ τὸ χάσμα τῆς πρόσκλησης τῶν συντρόφων ἀπὸ τὸν ἀντίπερα γιαλό•
μήτε καθὼς τὸ ψιθυρίζει τὸ μελανιασμένο φῶς στὸ πρόχειρο νοσοκομεῖο,
τὸ φαρμακευτικὸ λαμπύρισμα στὸ προσκέφαλο τοῦ παλικαριοῦ
ποῦ χειρουργήθηκε τὸ μεσημέρι•
ἀλλὰ μὲ κάποιον ἄλλο τρόπο, μπορεῖ νὰ θέλω νὰ πῶ καθὼς
τὸ μακρὺ ποτάμι ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὶς μεγάλες λίμνες τὶς κλειστὲς
βαθιὰ στὴν Ἀφρική
καὶ ἦτανε κάποτε θεὸς κι ἔπειτα γένηκε δρόμος καὶ δωρητὴς
καὶ δικαστὴς καὶ δέλτα
ποῦ δὲν εἶναι ποτεὶς του τὸ ἴδιο, κατὰ ποῦ δίδασκαν οἱ παλαιοὶ γραμματισμένοι,
κι ὡστόσο μένει πάντα τὸ ἴδιο σῶμα, τὸ ἴδιο στρώμα, καὶ
τὸ ἴδιο Σημεῖο,
ὁ ἴδιος προσανατολισμός.

Δὲ θέλω τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μιλήσω ἀπλά, νὰ μοῦ δοθεῖ ἐτούτη ἡ χάρη.

**Γιατί καὶ τὸ τραγοῦδι τὸ φορτώσαμε μὲ τόσες μουσικὲς
ποῦ σιγά-σιγά βουλιάζει
καὶ τὴν τέχνη μας τὴ στολίσαμε τόσο πολὺ ποῦ φαγώθηκε
ἀπὸ τὰ μαλάματα τὸ πρόσωπό της
κι εἶναι καιρὸς νὰ ποῦμε τὰ λιγοστά μας λόγια γιατί ἡ
ψυχὴ μας αὔριο κάνει πανιά.**

Ἄν εἶναι ἀνθρώπινος ὁ πόνος δὲν εἴμαστε ἄνθρωποι μόνο γιὰ νὰ πονοῦμε γι'αὐτὸ συλλογίζομαι τόσο πολὺ,
τοῦτες τὶς μέρες, τὸ μεγάλο ποτάμι
αὐτὸ τὸ νόημα ποῦ προχωρεῖ ἀνάμεσα σὲ βότανα καὶ σὲ χόρτα
καὶ ζωντανὰ ποῦ βόσκουν καὶ ξεδιψοῦν κι ἀνθρώπους ποῦ σπέρνουν
καὶ ποῦ θερίζουν
καὶ σὲ μεγάλους τάφους ἀκόμη καὶ μικρὲς κατοικίες τῶν νεκρῶν.
Αὐτὸ τὸ ρέμα ποῦ τραβάει τὸ δρόμο του καὶ ποῦ δὲν εἶναι τόσο διαφορετικὸ
ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν ἀνθρώπων
κι ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ὅταν κοιτάζουν ἴσια-πέρα χωρὶς
τὸ φόβο μὲς στὴν καρδιά τους,
χωρὶς τὴν καθημερινὴ τρεμούλα γιὰ τὰ μικροπράματα ἢ ἔστω
καὶ γιὰ τὰ μεγάλα
ὅταν κοιτάζουν ἴσια-πέρα καθὼς ὁ στρατοκόπος ποῦ συνήθισε
ν' ἀναμετρᾷ τὸ δρόμο του μὲ τ' ἄστρα,
ὄχι ὅπως ἐμεῖς, τὴν ἄλλη μέρα, κοιτάζοντας τὸ κλειστὸ περιβόλι στὸ
κοιμισμένο ἀράπικο σπίτι,
πίσω ἀπὸ τὰ καφασωτά, τὸ δροσερὸ περιβολάκι ν' ἀλλάζει σχῆμα,
νὰ μεγαλώνει καὶ νὰ μικραίνει
ἀλλάζοντας καθὼς κοιτάζαμε, κι ἐμεῖς, τὸ σχῆμα τοῦ πόθου μας
καὶ τῆς καρδιάς μας,
στὴ στάλα τοῦ μεσημεριοῦ, ἐμεῖς τὸ ὑπομονετικὸ ζυμάρει ἐνὸς κόσμου
ποῦ μᾶς διώχνει καὶ ποῦ μᾶς πλάθει,
πιασμένοι στὰ πλουμισμένα δίχτυα μιᾶς ζωῆς ποῦ ἦτανε σωστὴ
κι ἔγινε σκόνη καὶ βούλιαξε μέσα στὴν ἄμμο
ἀφήνοντας πίσω της μονάχα ἐκεῖνο τὸ ἀπροσδιόριστο
λίκνισμα ποῦ μας ζάλισε μιᾶς ἀψηλῆς φοινικιάς.

Γιώργος Σεφέρης
Κάιρο, 20 Ἰουνίου '42